

ния си съставъ и въоръжение*). Даде се почивка отъ 15 минути на уморенитѣ отъ пѣть, дъждъ и калъ войници отъ Струмския полкъ, безъ да излизатъ отъ строя и прѣзъ това врѣме, майоръ Стояновъ обърна прѣднитѣ части кръгомъ, застанж въ срѣдата на полка и каза:

ВОЙНИЦИ!

Вамъ прѣдстои да изпълните единъ свещенъ дългъ къмъ Отечеството и запазите тишината въ София. Въ всичко ще се подчинявате само на дружиннитѣ командири; каквото има да възришете, ще ви бже казано отъ вашитѣ най-близки началници.

Слѣдъ това се извикахъ всичкитѣ фелдфебели и унтеръ-офицери въ лѣво отъ шоссето при полковия командиръ, който имъ бѣ открилъ тайната и заповѣдалъ да ѝ съобщатъ на всичкитѣ войници едноврѣменно.

Почнъ се една шепотня, едно тайнствено обяснение въ всичкитѣ взводове, която полекъ-полекъ приличаше да се разрази въ една ужасна мълва. Това накара началството да прибърза; командата „мирно!“ се разнесе надъ разгъмжалия се полкъ и въ мигъ настанж дълбоко мълчание: юнкеритѣ, 1-ва и 3-та дружини изчезнахъ въ мрака изъ шоссето къмъ София, а 2 дружина тръгна въ бавенъ маршъ прѣзъ полето въ лѣво къмъ лагера. Никой отъ ротнитѣ командири не знаеше защо нашата дружина взе тази посока. Когато наближихме на 100 крачки до лагера на 1 п. Соф. на Н. В. К. А. полкъ, командующий дружината, кап. Марчинъ, заповѣда на 5-а рота да постави

*) На юнкеритѣ бѣ съобщено въ същото врѣме, съ изключение на портупей-юнкеритѣ, които знаяли по-отрано и приготвили юкеритѣ за въ случай на тревога.